

Wrażliwość na drugiego – dzielenie się dobrami materialnymi

„Wszyscy wierzący mieli jedno serce i jedną duszę. Nikt z nich nie uważał za swoje tego, co posiadał, ale wszystko było wspólne. [...] Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, gdyż właściciele ziemi i domów sprzedawali je, a uzyskane pieniądze przynosili i składali przed apostołami. I rozdzielano je każdemu według potrzeb”.

Dzieje Apostolskie 4, 32-35.

Pierwsi chrześcijanie bardzo poważnie traktowali słowa Pana Jezusa przekazywane im przez apostołów. Jednym z obszarów, na który uczniowie Chrystusa zwracali szczególną uwagę, była pomoc innym, wrażliwość na drugiego człowieka, szczególnie potrzebującego pomocy. Nauczanie Pana Jezusa było dla pierwszych chrześcijan zachętą do dzielenia się dobrami, które posiadali.

Z przekazów historycznych wiemy, że wyznawcy Jezusa pomagali najbiedniejszym, nie tylko tym, którzy należeli do wspólnoty Kościoła. Ojcowie Kościoła wśród form pomocy wymienili między innymi:

- jałmużnę przekazywaną indywidualnie potrzebującym, jak i wspólnocie Kościoła;
- wspieranie nauczycieli i pełniących urzędy;
- wspieranie wdów i sierot;
- pomoc chorym, słabym, ubogim i niezdolnym do pracy;
- opiekę nad więźniami i skazańcami;
- pochówek ubogich i innych zmarłych;
- troskę o niewolników;
- pomoc w losowych nieszczęściach;
- troskę o przybyszów i inne gminy¹.

Także i dzisiaj powinniśmy pamiętać, że bycie chrześcijaninem zakłada bycie dla Boga (poprzez praktyki religijne) i dla drugiego człowieka (poprzez wrażliwość na jego potrzeby i zaradzanie problemom).

ZADANIE

- Rozeznaj potrzeby osoby z Twojego otoczenia. Spróbuj jej pomóc.

¹ Zob. *Misyjny wymiar chrześcijaństwa pierwszych trzech wieków*, oprac. L. NIEŚCIOR, https://misjologia.uksw.edu.pl/sites/default/files/pdf/Niescior_Misyjny-wymiar-Kosciola-pierwszych-wiekow.pdf, [dostęp: 15.05.2024].